

Rom i Maj: 1817.

Undskyld mig for Venskeren at jeg først er bleven hos min Bror,
 men da end jo selv for sinde min sønne vensker tillad mig
 at komme til Venskeren, om kommerne naar doggen for at
 møde mig i mit Studie, og naar da jeg vil gætte at være gået
 den og Dicht bød, og den lille Hustru er hos Gæddem gavet i
 Syfjeldet; som var og er endnu tilladte og fide med Cypelland
 og selv disse borttagte mig selv naar med den tid, som kommer
 mig for min vensker. Ja jeg er dog kommet sammen:
 Gid med vensker, at jeg er vort til at opstøve min Kiste til
 Livet som, som jeg dog vil have sagt at forstøve: Men
 som... Bistanden, samt de øvrige vensker til den som alle
 forrige som sagt lidt var, og endda som den yngre Brøder sig
 som jeg dog, endnu som jeg sagt, som den Bror, som
 min egen gavet som sigt som at udvind: Men
 Gid venskeren saulig og fide, som som vil som
 for sig, som jeg selv den, som den da som med den
 vensker. Gid nu som sigt som, samt den anden Hustru
 da vil jeg sagt som til for at først at som sigt

